

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 maja 1976 r.

w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie rachunków bankowych dla cudzoziemców dewizowych, wykonujących działalność gospodarczą na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się osobom wymienionym w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 maja 1976 r. w sprawie wydawania zagranicznym osobom prawnym i fizycznym zezwoleń na prowadzenie niektórych rodzajów działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 19, poz. 123) na otwieranie w Banku Polska Kasa Opieki S.A. rachunków walutowych w celu finansowania działalności inwestycyjnej na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwanych dalej „inwestycyjnymi rachunkami walutowymi”.

§ 2. 1. Na inwestycyjne rachunki walutowe przyjmuje się wpłaty w walutach wymienialnych określonych przez Narodowy Bank Polski.

2. Inwestycyjne rachunki walutowe mogą być zasilane:

- 1) kwotami przekazów pieniężnych (bankowych i pocztowych) z zagranicy,
- 2) wpłatami pieniędzy zagranicznych i kwotami z realizacji akredytyw pieniężnych, czeków imiennych i na okaziciela — w granicach kwot uwidocznionych w pisemnej deklaracji przywozu, potwierdzonej przez polski graniczny urząd celny lub w zaświadczeniu wystawionym przez ten urząd,
- 3) kwotami z oprocentowanych rachunków walutowych cudzoziemców dewizowych oraz z nie oprocentowanych rachunków zagranicznych specjalnych, prowadzonych na warunkach przewidujących możliwość dokonywania wypłat za granicę.

§ 3. 1. Zezwala się na dokonywanie przekazów walutowych na potrzeby inwestycyjne z inwestycyjnych rachunków walutowych na:

- 1) zakup materiałów, towarów i nieruchomości w eksporcie wewnętrznym,
- 2) zakup materiałów i urządzeń z importu, zamówionych za pośrednictwem polskich przedsiębiorstw handlu zagranicznego,
- 3) pokrycie wydatków w walucie wymienialnej na rzecz innych polskich przedsiębiorstw niż wymienione w pkt 2, jeżeli odrębne przepisy dopuszczają świadczenie usług ze strony tych przedsiębiorstw za waluty wymienialne.

2. Środkami na inwestycyjnym rachunku walutowym można dysponować bez osobnego zezwolenia dewizowego. Uprawnienia do wywozu stwierdza w każdym wypadku bank prowadzący inwestycyjny rachunek walutowy.

3. Wypłaty z inwestycyjnego rachunku walutowego na zaspokojenie należności krajowców dewizowych mogą być dokonywane tylko w złotych.

§ 4. Zezwala się osobom, o których mowa w § 1, na otwieranie w Banku Polska Kasa Opieki S.A. rachunków w złotych w celu dokonywania za ich pośrednictwem wpłat i wypłat związanych z gospodarką eksploatacyjną przedsiębiorstw i pokrywania wydatków osobistych właścicieli przedsiębiorstw.

§ 5. Oprocentowanie środków na inwestycyjnych rachunkach walutowych oraz rachunkach w złotych określają odrębne przepisy. Odsetki dolicza się do środków zgromadzonych na rachunku w takiej walucie, w jakiej rachunek jest prowadzony.

§ 6. 1. Zezwala się Bankowi Polska Kasa Opieki S.A. na dokonywanie z rachunków, o których mowa w § 4, wypłat w walutach wymienialnych na rzecz i zlecenie właścicieli przedsiębiorstw do wysokości 50% dochodu netto uzyskanego w roku podatkowym z działalności go-

spodarczo-zarobkowej, w kwocie nie wyższej niż 9% wartości wkładu inwestycyjnego w walutach wymiennalnych. Dochodem netto uzyskanym w roku podatkowym jest dochód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, pomniejszony o ten podatek.

2. Ograniczenia wypłaty w walutach wymiennalnych dochodu netto do kwoty nie wyższej niż 9% wkładu inwestycyjnego w walutach wymiennalnych nie stosuje się do przedsiębiorstw, których co najmniej 50% obrotów ze sprzedaży towarów lub usług realizowanych jest w drodze udokumentowanej sprzedaży eksportowej za waluty wymiennalne.

3. Wypłaty, o których mowa w ust. 1, mogą być dokonywane w formie:

- 1) przelewu na oprocentowany rachunek walutowy właściciela przedsiębiorstwa,
- 2) przekazu za granicę,
- 3) wypłaty gotówkowej.

Podstawą do ustalenia przez bank kwoty dopuszczalnej do wypłaty w walutach wymiennalnych jest nakaz płatniczy na podatek dochodowy za rok podatkowy, wydany przez terenowy organ administracji państwowej.

4. Uprawnienie do wypłaty dochodu netto w walutach wymiennalnych wygasa po dziesięciu latach począwszy od dochodów następnego roku podatkowego po roku, w którym właściciel przedsiębiorstwa otrzymał kartę stałego pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 7. Zezwala się Bankowi Polska Kasa Opieki S.A. na wypłatę za granicę kwoty uzyskanej przez właściciela przedsiębiorstwa ze sprzedaży przedsiębiorstwa w całości lub części, pomniejszonej o należny podatek od dochodu uzyskanego ze sprzedaży, jeżeli sprzedaż nastąpiła na rzecz cudzoziemca dewizowego, pod warunkiem, że:

- 1) umowa sprzedaży została sporządzona w formie aktu notarialnego,
- 2) w razie sprzedaży całości przedsiębiorstwa nabywca ma zezwolenie na jego prowadzenie,
- 3) kwota ze sprzedaży wpłynęła na rzecz sprzedającego w polskim banku w walutach wymiennalnych,
- 4) sprzedający wywiązał się z zobowiązań podatkowych związanych z prowadzeniem działalności inwestycyjnej i gospodarczo-zarobkowej.

§ 8. 1. Krajowiec dewizowy kupujący przedsiębiorstwo od cudzoziemca dewizowego jest obowiązany uzyskać zezwolenie dewizowe na zawarcie takiej umowy.

2. Wypłata za granicę równowartości kwoty uzyskanej przez właściciela ze sprzedaży przedsiębiorstwa na rzecz krajowca dewizowego może być dokonana do wysokości inwestycyjnego wkładu dewizowego powiększonego o 50% dochodu netto uzyskanego ze sprzedaży przedsiębiorstwa (dochód brutto pomniejszony o należny podatek od dochodu uzyskanego ze sprzedaży przedsiębiorstwa) pod warunkiem, że:

- 1) umowa sprzedaży została sporządzona w formie aktu notarialnego,
- 2) kwota ze sprzedaży wpłynęła na rzecz sprzedającego w banku w złotych,
- 3) sprzedający wywiązał się z zobowiązań podatkowych związanych z prowadzeniem działalności inwestycyjnej i gospodarczo-zarobkowej.

§ 9. Wypłata za granicę kwot, o których mowa w § 7 i 8, w odniesieniu do właścicieli przedsiębiorstw, którzy mają kartę stałego pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub uzyskali taką kartę w okresie prowadzenia przedsiębiorstwa, wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 10. 1. W razie przejścia majątku przedsiębiorstwa w drodze spadku lub zapisu na rzecz osób zamieszkałych za granicą osoby te dysponują tym majątkiem w takim zakresie jak spadkodawca (zapisodawca), po przedstawieniu dokumentu stwierdzającego nabycie praw do spadku lub zapisu.

2. Jeżeli spadkobiercami (zapisobiercami) są oprócz osób zamieszkałych za granicą spadkobiercy (zapisobiercy) krajowi, to majątek przedsiębiorstwa oraz zyski z tego tytułu podlegają przekazaniu za granicę jedynie w części dotyczącej zagranicznego spadkobiercy (zapisobiercy) proporcjonalnie do jego udziału w spadku lub zapisie.

§ 11. Do przeliczeń walut wymiennalnych na złote oraz złotych na waluty wymiennalne stosuje się kursy specjalne ustalone w tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego z premią obowiązującą przy wymianie walut turystom zagranicznym.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak